ای بندگانم، من ظلم را بر نفس خویش حرام کرده‌ام و آن را در بین شما هم حرام کرده‌ام، پس به همدیگر ظلم نکنید

از ابوذر ـ رضی الله عنه ـ روایت است که: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در روایتی از پروردگارش می‌فرماید که الله عزوجل فرموده است: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ»: «ای بندگانم، من ظلم را بر نفس خویش حرام کرده‌ام و آن را در بین شما هم حرام کرده‌ام، پس به همدیگر ظلم نکنید. ای بندگانم، همهٔ شما گمراه هستید مگر آنکه من کسی را هدایت کنم، پس از من طلب هدایت کنید تا شما را هدایت کنم. ای بندگانم همهٔ شما گرسنه‌اید مگر کسی که من غذا دهم، پس از من طلب غذا کنید تا شما را غذا دهم. ای بندگانم، همه شما عریان هستید مگر کسی که من لباس دهم و او را بپوشانم، پس از من طلب لباس کنید تا به شما لباس دهم و شما را بپوشانم. ای بندگانم، شما در شب و روز گناه می‌کنید و من تمامی گناهان را می‌بخشم، پس از من طلب آمرزش کنید، شما را می‌آمرزم. ای بندگانم، زیان شما به من نمی‌رسد تا مرا زیان رسانید و نفع شما به من نمی‌رسد تا مرا بهره‌مند کنید. ای بندگانم، اگر اولین و آخرین شما و همهٔ انسان‌ها و جنی‌های شما، همانند قلب باتقواترین فرد شما داشته باشند، این چیزی به مُلک من اضافه نمی‌کند. ای بندگانم، اگر اولین و آخرین شما و همهٔ انسان‌ها و جنی‌های شما، همانند قلب گناهکارترین فرد شما داشته باشند، این چیزی از مُلک من نمی‌کاهد. ای بندگانم، اگر اولین و آخرین شما و همهٔ انسان‌ها و جنی‌های شما در یک مکان با هم از من طلب کنند و درخواست هر کدام از آنان را برآورده کنم، چیزی از آنچه نزد من وجود دارد کم نمی‌شود مگر همانند کم شدن مقداری از آب دریا که سوزنی وارد آن شود. ای بندگانم، بطور قطع اعمال شما را می‌شمارم [و ثبت می‌کنم] سپس جزای آنها را به شما می‌دهم، پس هر کسی خیری حاصل کرد، الله را ستایش کند و هرکس جز آن حاصل نمود، جز نفس خود را ملامت نکند».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ بیان می‌کند که الله سبحانه وتعالی فرموده است که: ظلم را بر خودش حرام نموده و ظلم را در میان بندگانش نیز حرام کرده است، پس کسی به کسی ستم نورزد. و اینکه همهٔ خلق از راه حق گمراهند مگر با هدایت الله و توفیق او؛ و هرکس راه حق را از الله بخواهد، به او توفیق داده و هدایتش می‌کند. و اینکه بندگان همه فقیرند و در همهٔ نیازهای‌شان محتاج الله هستند و هرکس از الله بخواهد، نیازش را برآورده نموده و او را کفایت می‌کند. و آنان روز و شب گناه می‌کنند و چون بنده خواهان مغفرت شود، الله تعالی می‌پوشاند و می‌بخشد و درمی‌گذرد. و آنان نمی‌توانند به الله زیانی برسانند یا به او سودی برسانند. و اگر آنان همگی دل متقی‌ترین شخص را داشته باشند این تقوای‌شان چیزی به ملک و پادشاهی الله اضافه نخواهد کرد. و اگر همگی دل فاجرترین انسان را داشته باشند، این فجور و بدکاری‌شان چیزی از ملک الله کم نمی‌کند؛ زیرا همهٔ آنان ضعیف و فقیر و نیازمند به الله هستند و در همه حال و هر زمان و مکانی به او محتاجند و او بی‌نیاز مطلق است. و اگر همهٔ آنها – انسان‌ها و جنیان، اولین و آخرین‌شان – در جایی بایستند و از الله بخواهند و او به همهٔ آنها خواسته‌ی‌شان را عطا کند، این از آنچه نزد الله است چیزی کم نمی‌کند همانند سوزنی که در دریا فرو رود و سپس بیرون آید که چیزی

از دریا کم نخواهد شد؛ و این به سبب کمال بی‌نیازی او سبحانه وتعالی است. و الله سبحانه وتعالی اعمال بندگانش را حفظ کرده و ثبت می‌کند، سپس در روز قیامت جزای آنها را به تمام و کمال خواهد داد، پس هرکه جزای عملش را خیر یافت، الله را برای توفیق طاعتش حمد گوید و کسی که جزای عملش را جز آن یافت کسی را ملامت نکند مگر نفس اماره‌اش که او را به این زیان و خسران کشانده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4810